Et de quinq; panibus et duobus piſcibus circiter
quinq; milia hoim ſatiauit· de fragmentis quoq;
xij· cophinis repletis · Conſpice ergo eũ q̄liter il-
los panes et piſces accipiẽs et prĩ grãs agens de-
dit diſcipulis vt apponerẽt turbe· ⁊ ĩ manib⁹ eorũ
ita mltiplicauit vt omnes ꝓ ſuo libito comederẽt
et multa fragmenta ſupeſſent· Cõſpice etiã quali
ter aſpiciat ipſos comedentes et in eoꝝ iocũditate le
tatur· Conſpice etiã illos q̄liter ſup iſto miraculo
admirãtur· ⁊ vnus ad alteꝝ inde loq̄tur ⁊ letãtur
⁊ cum gratiaꝝ actione mãducant nõ ſolũ corporali
ter ſꝫ ſaltẽ aliqui ex eis etiã mẽtaliter refectionem
forte recipientes ·⁊c·

De fuga domini in monte·

Poſtq̄ domin⁹ iheſus ſatiauit turbas· illi vo
luerũt eũ rapere ⁊ regẽ facere· Conſiderabãt
nanq; q̄ poſſet eorum neceſſitatibus ſubuenire· ⁊
ſub tali rege eis videbatur nõ poſſe egere· Dñs au
tẽ cognoſcẽs eoꝝ voluntatem fugit ab eis in mõtẽ
Ita q̄ illi nõ perpẽderunt nec illi eum tũc inuenire
potuerũt· noluit em̃ temporaliter honorari· Et vide
q̃o vere ⁊ nõ ficte fugit hũc honorẽ· Miſit em̃ diſ
cipulos p mare ⁊ ipẽ aſcendit ſolus in montẽ oraē·
vt ſi eũ vlteri⁹ int diſcipulos q̄rerẽt· ipm̃ iuenire ne
quirẽt· et ſic euaſit manus eoꝝ q̄ q̄rebant eũ· Vi-
des eñ quanto ſtudio ⁊ cautela fugit et declinauit

regis honorē· Exemplū dedit nobis vt nec ſimili
ter faciamus· nō ꝑ ſe ſed ꝑ nobis fugit· Cognoſ
cebat nāqꝫ quātū ſit temeritatis ſi ad honores aſ-
piremus· honor ē eī de maioribꝫ laqueis ad capti
onē ⁊ grauioribꝰ pōderibꝰ ad ſubuſionē aiaꝝ quā
ego cognoſco· ſiue ſit honor ꝑlationis ſiue potentie
ſiue ſcientie· Vix em̄ fieri poteſt ꝙ qui delectatur ī
honore ī periculo vel ꝑcipitio nō ſit vel (qđ peiꝰ ē)
ꝑcipitio iam colliſus· Ambitio em̄ eſt viciū peſſi-
mū ⁊ mltoꝝ alioꝝ vicioꝝ radix ⁊ cā· Vn̄ Bernar·
Ambitio eī ſubtile malū ⁊ ſecretū virꝰ· peſtis occul
ta· doli artifex· mgr̄ hypocriſis liuoīs parēs vicioꝝ
origo· crīminū fomes· v̄tutū erugo· tynea ſcītatis·
excecatrix cordiū· ex remedijs morbos generās· cre
ās ex medicina lāguoēs· At q̄s niſi veritas ad pdē
dum hunc inueſtigat ꝑditorē· et negociuz arguit
tenebrarū· Nimirū hec ē que dicit· Quid ꝓdeſt ho
mini ſi mūdum lucretur vniuerſū ſe autē pdat et
detrimentū ſui faciat· et recte potentes inquit poten
ter tormenta patientur· Hic eſt qui ſedula cogita
tione reducit in mentem ꝙ ſit in habitu friuola cō-
ſolatio· graue iudiciū· vſꝰ breuis· finis ignotus·
hec Bernardus· Sꝫ forte blandiūtur ſibi aliq̄ am
biciosi ſub ſpecie lucri aīaꝝ q̄i ſic meliꝰ poſſint intē
dere alioꝝ ſaluti· Sꝫ audi quid eis reſpōdeat Ber
nardus dicens· Vtinā quiſqꝫ ſic intraret ⁊ ſic fieri

poſſet) tām fideliter miniſtraret q̄ꝫ fiducialiter ſe ī
geſſit. At difficile fortaſſis ⁊ impoſſibile eſt. vt ex
amara radice ambitionis ſuauis fructus ꝓdeat ca
ritatis. Hec Bernardus. Ad hoc autē ut honores
vilipendas (vt condecet) neceſſaria ē ꝓcellētiſſima
virtus magnitudo. Nam (ſicut dicit Criſoſtimus)
Tale quid eſt bene vti honoribus acſi aliquis cum
puella ſpecioſiſſima cōuerſetur. et leges accipiat
ne i ipſam vnq̄ꝫ īījciat oc̄los ipudicos. Ideoq̄ꝫ ꝑaul
dubio valde forti opꝰ ē aīo. vt q̂s ptāte vel honore
ſibi ꝯceſſo (i q̄bꝰ neceſſe ē) vtatur. Sed heu cōmuī
ter hodie attenditur honor nō onus. gloria nō ꝑe
na. Vnde Bernardus. Curri̇̄t in clero paſſim ab
oi etate ⁊ ordie a doctis ꝑit ⁊ ī doctis ad ecc̄iaſticas
curas tāq̄ꝫ ſī̄ curis q̄ſq̄ꝫ victurꝰ ſit cū̄ ad curas ꝑue
nerit. nl̄ſi ñ tāta fiducia ⁊ alacritate currerēt ad ho
nores ſi eē ſentirēt ⁊ onera. ḡuari ꝑfecto metuerēt
nec cū̄ tāto labore ⁊ ꝑiculo q̄rulibet affectarēt iſulas
dignatū. Nūc vero q̄ꝛ ſola attēdi̇̄t gl̄a ⁊ ñ ꝑena. pu
tū eē cleicū erubeſci̇̄t i ecc̄ia ſeq̄ꝫ viles eſtimāt ⁊ in
glos q̂ q̊cūq̄ꝫ emīnētiori loco nō fuerūt ſublimati. I
deo etiā q̄ſi ſubſānādo ambitioſū alloq̄tur ſic dicēs.
Age ergo qm̄ duriſſimū iudiciū his q̇ ꝑ̄ſunt fiet.
et potētes potēter tormēta patiētur. Aſcendat ſuꝑ
bia tua. ſeq̄re r̊gē tuū. oē ſublime videāt oculi tui.
feſtina mltiplicaē ꝓbēdas. ī archidyaconatū vola.

demū ſpirā ad epiſcopatū· ne ibi rē quiē habiturus
qm̄ ſic itur ad aſtra· Quo pgredeis miſer· an igno
ras q ab altiori ſtatu fit caſus grauior· neqȝ em̄ mi
ſer paulatī decides ſȝ tanq̄ fulgur impetu vehemē
ti q̄ſi alter ſathanas ſubito deijcieis· Hec Bernar
dꝰ· Et nota circa hāc materiā quīqȝ mala q̄bus ho
die multi q̄ſi mala n̄ eſſent inuoluūtur· abſqȝ alijs
que intrinſecus latent· vel etiam extrinſecus appa
rent· ⁊c̄· Poſtq̄ ergo (vt dictū ē) dn̄s in monte
aſcendit ſtetit in oratione vſqȝ ad quartā vigiliā
noctis· q2 iā tres ptes noctis receſſerāt et quarta
reſtabat· Cōſpice eū q̄uo querit ſolitaria loca ⁊ va
cans in orationibus et ſe humilians corā patre in
tercedit fidelis paſtor p ouibus ſuis· orat em̄ nō
p ſe ſed p nobis aduocatꝰ noſter ⁊ mediator apd
prēm· Orat etiā vt exemplū orandi nobis daret·
Frequēter inde diſcipulos monuit ⁊ hoc opere com
probauit· Dicebat nāqȝ eis qm̄ oportet ſemp orāe ⁊
nūq̄ deficere· et quomodo īportunitas orationis ipe
trat qd poſcit· Ponit eis exēplū ad hoc de iudice ⁊
vidua ⁊ exemplum de amico qui pter īportunitatē
amici petentis panes neceſſarios ꝯmodat· Hor
tabatur etiā eos ad cōfidentiam impetrandi peti
ta dicēs· petite et dabitur vobis· et hoc dicebat vt
nobis v̄tutē orationis oſtēderet· Eſt quippe vtꝰ eiꝰ
ineſtimabilis et efficax ad omnia pficua ipetrāda

et nociua remouēda· Si eim̄ vis patienter aduer
ſa tolerare· ora· Si vis tēptationes et tribulatio
nes ſupare· ora· Si vis prauas affectiones cōcul-
care· ora· Si vis letant̄ i ope dei viuē ac labori et
afflictioni nō inītēdere· ora· Si vis aſtutias ſatha
ne cognoſcere et eius fallacias euitaē· ora· Si vis
i ſpūali via te exercere ⁊ carnis curā in deſiderijs
nō agere· ora· Si vis vanaꝝ cogitationū muſcas
effugare· ora· Si vis cor tuū virili ſpū ⁊ cōſtanti ꝓ
poſito in dei bn̄placito ſtabilire· ora· Si vis vicia
extirpare ⁊ v̄tutibus ibui· ora· Si vis ad contem-
platione ̄ aſcendē et ſpōſi amplexib⁹ frui· ora· Si
vis dulcedinē celeſtiū et alia magnalia deguſtare·
ora· Vides q̄ꝫ magne potētie ⁊ v̄tutis ſit oratio· Ad
quoꝝ oim̄ cō ꝓbationē omiſſis ſcripturaꝝ ꝓbatioi
b⁹ hoc tibi ſit ꝓ efficaci ꝓbatōne· qꝺ audim⁹ ⁊ vi
dem⁹ q̄tidie ꝑ experiētiā illitteratas ⁊ ſimplices ꝑſo
nas p̄dcās ⁊ alia maiora ꝑ oratiōez ipetraē· vaca g°
oratiōi· nihilqꝫ aliud neceſſarijs tātū curis exceptis
te delectet niſi oratio qꝛ nihil tm̄ delectaē te debet q̄ꝫ
morai cū dn̄o· qꝺ ſit ꝑ oratōnē Dū āt dn̄s eēt orās
i mōte· nauicula in qua diſcipulos eū p̄cedē trās
fretū iuſſerat iactabat̄ fluctib⁹· Cōſpice g° eos et
cōpatē eis qꝛ in mag̃ ſūt t̄bulatōe ⁊ āguſtia· Tēpeſ-
tas em̄ iuaſit eos ⁊ tp̄s nocturnū ē· ⁊ abſqꝫ dn̄o ſuo
ſūt· vn̄ videns eos laborātes q̄rta vigilia noct̄ deſ

ſcendit de monte · et ambulans ſupra mare appropi
quauit eis · Cōſpice ergo eū hic · quō fatigatus ex
vigilia longa ꝛ oratione ꝓlixa ſolus deſcendit noc
tis tempore de monte laborioſo ꝛ forte petroſo pedi
bus nudis · Et quō vadit ſupra mare firmo veſti
gio ſicut ſupra terrā · Cognouit enī creatura ſuum
creatorē · Cū autē appropiquauit naui · diſcipuli ti
mentes clamauerūt putantes fantaſma eſſe · At be
nignus dn̄s nolens eos plus vexari ſecurauit eos
dicēs · ego ſum nolite timere · Tūc petrus cōfiſus
de potentia dei ad iuſſum ipſius cepit et ipſe ſupra
mare ambulare · Sed poſtea titubans timendo ce
pit mergi · dextera tamē dn̄i (ne mergētur) eū erep
it · Hic dicit gloſa · Sup̄ mare ambulare facit vt
oñdat diuinitatis ptātem · Mergi facit ne infirmi
tatē obliuiſcatur · ne putet ſe equalem deo et ne ſu
ꝑbiat · Intrauit autē dn̄s naui · ceſſauit tempeſtas
et oīa ſunt pacata · Pluries legimus eoꝝ nauicu-
lam fluctibus et ventis exagitatā ſed nūquam ſub
merſam · ſemper enī deus adeſt ſuis in tribulatiōe ·
Vnde Bernardus · Cum ipō ſum in tribulatiōe ait
deus · Et ergo nil aliud interim q̄ȝ in tribulatione
q̄eſcam · Bonū mihi dn̄e tribulari dūmodo ipſe ſis
mecum q̄ȝ regn̄re ſine te ꝛ epulari ſine te glāri ſine te ·

De manducatione Corporis Christi

De verbis xp̄i ꝑ quib⁊ aliq̄ retro abierūt ·

Altera die turbe cibum (quē eis dn̄s dederat)